

derhos, for hvert af Enkens usorførge Børn bevilge et Pensionstillæg af 10 til 50 Rbd. aarlig indtil hvert Barns 15de Aar."

34) Frølund og Jespersens subsidiaire Forslag:

Til Udvalgets andet Stykke: i anden Linie mellem „hendes“ og „Børn“ indskrives: „usorførge“.
„18 Aar“ forandres til „15 Aar“ og „18de Aar“ til „15de Aar“.

35) Udvalgets Forslag:

I Stedet for de to sidste Sætninger i Paragraphen fra: „Pensionens Størrelse fastsættes“ til: „indtil hverts 18de Aar“, sættes: „Pensionen beregnes til $\frac{1}{8}$ af Mandens Gage, saaledes som denne efter nærværende Lovs §§ 3 og 4 anslaaes, naar den lægges til Grund for Beregningen af hans Pension, dog saaledes at den derved udkommende Enke-Pension ikke kan overstige 600 Rbd.“

„Derhos er Enken berettiget til et Tillæg til sin Pension af $\frac{1}{6}$ af dennes Beløb for hvert af hendes Børn under 18 Aar; dette Tillæg kan dog ikke overstige 50 Rbd. for hvert Barn, og ophører for hvert enkelt Barns Vedkommende, naar det har fyldt sit 18de Aar.“

36) Davids Forslag:

Anden Passus forandres saaledes:

Pensionens Størrelse fastsættes, hvis Manden er død, medens han var i Embede eller paa Bartpenge, til 30 pCt. af den Pension, hvortil han, ved paa den Tid at afskediges, var berettiget, og ligeledes til 30 pCt. af hans Pension, naar han allerede var afskediget, og nød en saadan.

37) Paragraphen.

ad § 11.

38) Paragraphen.

ad § 12.

39) Udvalgets Forslag:

I Stedet for „Enker“ sættes: „Embedsmænds Hustruer.“

40) Paragraphen.

Forslag til en ny Paragraph 12.

41) Bregendahl og Schacks principale Forslag:

„De, som inden denne Lovs Udstedelse ere blevne Enker, kunne af Staten fordre indtil

$\frac{2}{3}$ af det Beløb, som de efter denne Lov vilde være berettigede til“.

42) Bregendahl og Schacks subsidiaire Forslag:

Istedetfor „ $\frac{2}{3}$ “ sættes „ $\frac{1}{2}$ “.

43) Paragraphen.

ad § 13.

44) Bregendahl og Schacks Forslag: Nr. 2. Foran „tager Ophold“ sættes „uden kongelig Tilladelse“.

45) Wintthers Forslag:

Der tilføies Nr. 2 under § 13 følgende Ord: „uden Kongens Samtykke.“

46) Bregendahl og Schacks Forslag: Efter Nr. 3 tilføies: „uden senere at kunne bevise lovlig Forhindring“.

47) Bregendahl og Schacks Forslag: Nr. 4 forandres saaledes: „naar hun ved Døm findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling“.

48) Paragraphen.

De under Nr. 31 og 36 opførte Forslag bleve af de respectve Forslagsstillere tagne tilbage, uden at optages af Rogen.

Ordføreren: Jeg maa først beklage, at der i Udvalgets Indstilling er glemt et Punkt, som vel ikke har særdeles Betydning, men som det dog vistnok maatte have været Hensigten at optage allerede denne Gang. Det er en Bemærkning, som blev gjort ved denne Sags 1ste Behandling af den ærede Finantsminister, at nemlig Udvalgets Forslag til Enkepensionens Fastsættelse ikke vilde stemme aldeles overeens med de Pensioner, som Udvalget har foreslaaet for de allerførste Aar af Embedsmændens Tjeneste, navnlig de to første Aar. Det maa jeg erkende Rigtigheden af; men jeg maa tilstaae, at, ved Udarbejdelsen af Ændringsforslagene til denne § 10, blev dette Punkt overseet, og jeg kan derfor kun forsikre, at det ikke skal blive glemt ved den 3die Behandling. Det vil sees, at Udvalget har foreslaaet, at Enkepensionen skal bestemmes efter Embedsmændens Gage, hvorimod den efter Udkastet skal bestemmes efter hans Pension; dette Forslag har vel efter den Scala, som nu er antagen af Thinget, ikke fuldt den Betydning, som det vilde have havt, dersom Udkastets Scala var bleven fastholdt. Imidlertid er der dog endnu